

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592440960.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Ved en Illusion, jeg ikke var Herre over, tillagde jeg hende nu i Afstand mere Delagtighed i mine Følelser, end jeg havde Ret til, eller en Forpligtelse til at lade mig vide, at det Hele ikke havde været en Drøm, og næppe havde jeg faaet den Forestilling, at hun mulig vilde skrive, før Haabet, et ængstende Haab om, hvad næste Øieblik kunde bringe, traadte istedenfor Savnet af de svundne Øieblkke - men ikke til nogen Lindring; thi hver Dag blev kun til en ny Skuffelse, et ihjelslaaet Haab, der gjenopstod som ny, urimelig Længsel. Og medens jeg kun altfor vel vidste, at hun var borte, skaffede Phantasien sig samtidig en forbiflyvende Trøst og Glæde ved den Indbildning, at i en Vogn, der kørte forbi, eller ved et Vindue, der lukkedes op, sad hun. Men naar jeg da tog Magten over mig selv, bortviste de skuffende Billeder og tvang de urimelige Forventninger ind under Fornuften, saa kom Spørgsmaalet om, hvordan hun selv nu havde det, om hun var lykkelig og tryg? En velgjørende Reaction strømmede da til Hjertet; da mærkede jeg, at jeg elskede hende med Æmhed, som en Søster, som en Slægtning, som et Barn, og dog tillige med en Mands Kjærlighed til en Kvinde. Jeg erkjendte, at jeg selv intet Mere havde at fordre; noget usædvanlig Skjönt og Elskeligt havde viist sig for mig, fyldt mit Hjerte, givet mig en stor sjælelig Eiendom - og hvad Ret havde jeg til Mere? Var ikke dette, endog forbundet med Lidelse, bedre end den Tid, da jeg Intet havde følt?